

263.

1402 d. 28 Dec.

Vadstena.

Katharina Eriksdotter, enka efter vestgötalagmannen Peter (Johansson) Djeken, skänker till Vadstena kloster, i hvilket hon ingår, sina morgongåfvogods i Kullstad och Siktesbo (i Skeda socken) samt Frillesbo, Krankebo och Elfsbo (i Nykils socken).

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Alla thøm thætta breff høra ælla see helsar iak Katerin Erixdotter, som var Pætar Diækns hustru, ther var laghman i Væstergötlande, æuærdhelica *meth* varom Herra. Epter *thet* at mik synis nyttocht ok radhelikit for minna siæl bestandilsa skuld oc flera minna varnadha ok forældra siæla røkt, swa mykyt iak forma oc kan thera minnas *meth* bønom oc thy godho iak gitir, mik ingifwa til renlifnadh oc lydhno til Gudz thiænist i Vazstena klostir, ther at blifwa i mina lifdagha, thy *meth* samthykkio, oc minna næsto varnadha oc arfwa godhuilia hawer iak in *meth* mik gifwit til fornæmpda klostrit Vazstena, mik til prouento oc oppehælle oc for alla crïstna siæla, thæsse min rætto eghin gooz som æru mina morghingafwor, som æru twe attonga i Kulstadhom oc ther *meth* mit gooz i Syftisbodhom, i Frillisbodhom, i Krankobodhom ok i Æluarsbodhom, *meth* allom thera tillaghom i hwario *thet* hælzstær, ængo vndantakno, swa afhændir iak *thet* minom arfwom ok æptekomarom, ok til eghnar iak *thet* sama goz forscrefna klostreno Vazstenom til æuærdhelica ægho, swa at klosterrsins formæn magho *thet* fræselica behalda oc nytia, ælla byta, sælia ælla skipa i hwat matto thøm synis bæzst nyttocht, ok gifwer iak hærizhyfdhinganom i thy hæridhe gozit liggit *meth* thæsso brefwe fulla makt *thet* sama fornæmpda gooz klostreno fastfara oc stadhught gøra, æpter landzlaghom oc sidhuænio. Til thæssins brefs mere visso oc vitnisbyrdh sætir iak mit incighle for thætta breff, ok bedhis iak mins kæra sons Niclissa Pætarssons oc Sigga Lafrinzsons *meth* mino eghno. Scriptum Vazstena, anno Domini m°cccc°secundo, die sanctorum innocencium.

Sigillen: N. 1. En qvinnofigur med omskr.: s. KATHERINE; N. 2, 3 saknas.

Brefvet sammanhänger med Peter Johanssons morgongåfvobref af d. 14 April 1375. (Se Sv. R. Arch. Perg. bref I, N. 1143.)